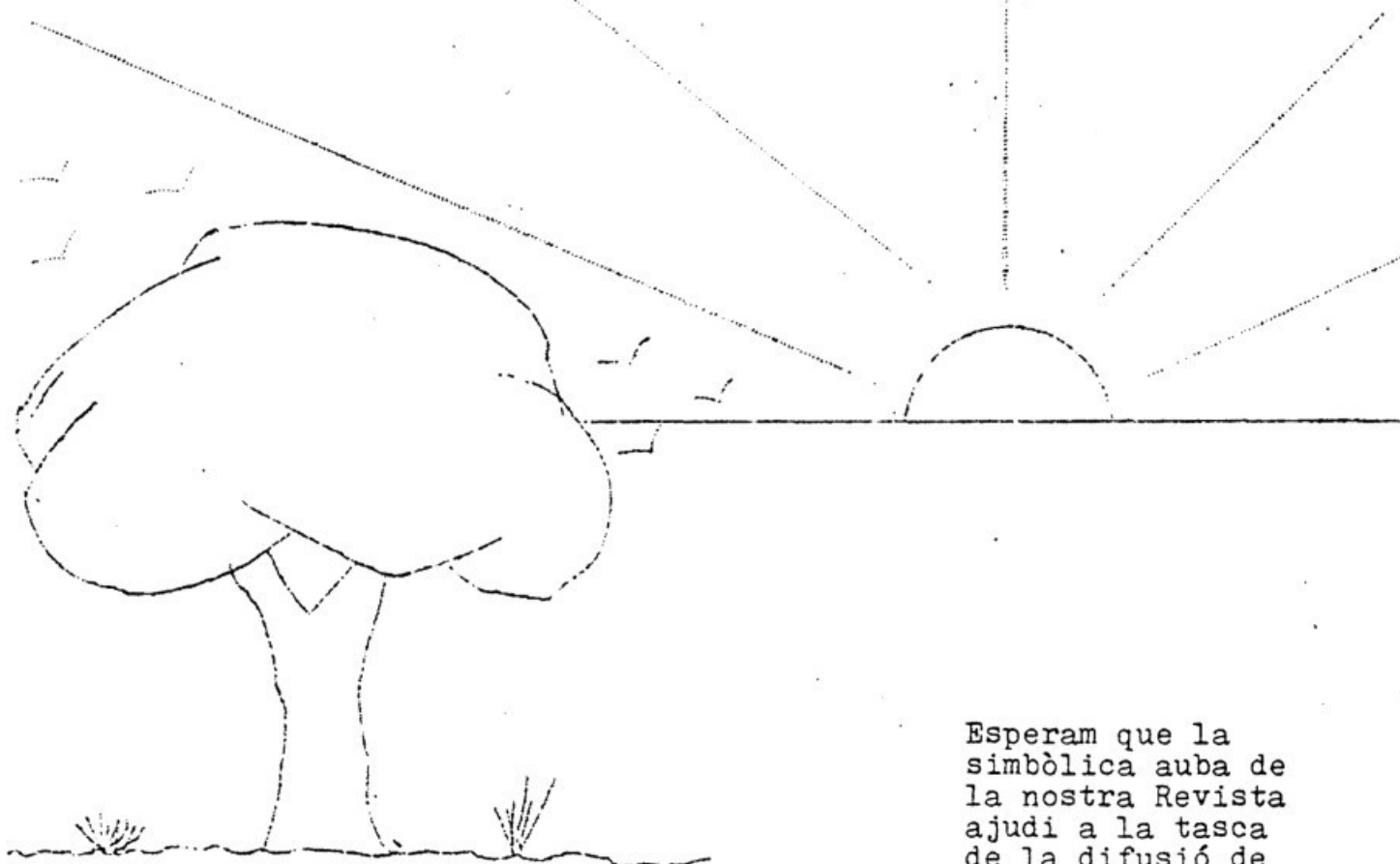

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIO I LA CULTURA

Nº 1. 20 d'octubre de 1.983. Deposit Legal PM 625/1983

Esperam que la
simbòlica auba de
la nostra Revista
ajudi a la tasca
de la difusió de
la cultura en el
nostre poble.

EDITORIAL 1

"SÍ. EDITORIAL"

"Editorial" vol dir: "de l'editor", és a dir, el pensament o l'opinió dels qui editen o publiquen la revista. Una revista com aquesta pot també tenir un pensament o una mentalitat que li marquin el camí. Però com passa a totes les publicacions, solen esser els lectors els qui endevinen el pensament de la revista o diari.

Quan va neixer la primera idea, havia de ser senzillament -- una publicació de 2 o 3 fulles que la Parròquia fés per a difondre les seves informacions i idees; pensarem que podriem aprofitar l'ocasió per també fomentar la cultura del poble, i amb l'actual equip de redacció donarem la forma més completa i molt més ample, tal com la teniu a les mans. Dins el nostre equip hi ha dues normes que fonamenten la realització: l'autonomia de cada redactor, amb el respecte de tots els altres, i la col.laboració i comunicació entre tots.

Si qualcú que accepti aquests principis vol formar part del nostre equip, es pot posar en contacte amb qualsevol redactor. Tant sols tenim dues coses excluides: la política local, que no és necessari tractar, i la general dels partits, que ja tenen els seus medis d'expressió. Això no vol dir que alguna vegada no poguem tocar algún problema del poble, sempre al marge de personalismes.

El tema de la "seguretat personal" i de la "propietat" possiblement siguin tractats en el nº 2 que sortirà, si Déu ho vol, abans de les festes de Nadal, una vegada que tenguem l'informació sol.lícitada a les distintes parts: l'autoritat d'ordre public, el dret, i la justícia. Desitjam que la revista surti cada dos mesos.

Com podeu veure hi ha comunicats i escrits de distints organismes o de persones particulars (també de bon gust les admetem), i que no formen part de la redacció de la Revista. La Revista tant sols ha de respondre i ha de recolzar els treballs dels seus propis redactors.

El sosteniment de la Revista, fins que hagim conseguit una ajuda o patrocini de qui ho pugui fer (ja està en tràmit) corr a càrreg nostre. 400 exemplars del nº 1 nos ha costat 9225 ptes. Agraïrem les vostres ajudes personals.

També serà bò que mos expresseu la vostra opinió sobre aquesta tasca nostra de fer una:

REVISTA LOCAL PER A LA DIFUSIO I LA CULTURA.

2 INDEX

I N D E X

plana:

EDITORIAL	1
INDEX	2
ESGLÉSIA: Carta Cristiana nº 4	3
¿ Y los Testigos de Jehová... qué?	4
ESCOLA: Nuestra escuela de cada día	5
Crónica reunión padres con maestros.	6
La Religión en la Escuela	7
LLIBRES.	8
COL.LABORACIÓ : Pèrdua d'un ser	9
AJUNTAMENT : L'Ajuntament informa	10
CAMARA AGRARIA	12
COL.LABORACIÓ : Salvem el nostre Folklore	13
MISCELÀNEA :	14
HISTÒRIA DEL POBLE	15
RACO DELS POETES	17
D'ALTRES BANDES	19
ENTREVISTA.	20
NOTICIARI	23
ELS NCSTRES LLINATGES	24
DEPORTS	25
OPINIÓ	26
CINEMA	27
PENSAMENT	28
CUINA	29
PASSATEMPS	30

Revista

"SANTA EUGENIA"

"Revista Local per a la Divulgació i la Cultura"

Publicació bimensual; Depòsit Legal PM 625/1983. nº 1

Editat i imprès a la Parròquia de Santa Eugènia.Mallorca.

Redacció i Administració: C/ J.Antonio,8.Sta.Eugènia.Balears.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Nadal Trías Orell, Bernat Sureda Canyelles, Mª Antonia Parets Amengual, Pep Mulet Canals, Margalida Bibiloni Parets, Llacinta Parets Amengual, Miquel Coll -- Isern, Antonia Campaner Mulet, Juana Mª Jaume Rigo= Francisca Coll Mascaró i Margalida Llabrés Serra, -- amb la col.laboració d'altres persones per a la confecció manual i distribució a domicili.

oooOooo

ESGLÉSIA 3

J A F A U N A N Y

CARTA CRISTIANA nº 4 als cristians i persones de Bona Voluntat de SANTA EUGÈNIA.

Ja fa un any, que ha passat molt de pressa, com sempre. Ja fa un any (el 18 de setembre) que vaig venir a Santa Eugènia.

Encara que sigui un aniversari sense gens d'importància, per a mi és una ocasió de fer una revisió personal, no per tenir-ho en compte la gent, sino per a mi mateix.

De totes maneres a la gent pot interessar-li saber algunes coses del resultat de la meva revisió. Lo primer és dir a la gent, especialment la que viu més a prop de mi, que no em sab gens de greu haver dit que "sí", quan me proposaren venir a Santa Eugènia. I podriem dir que a partir d'aquí, tot ja s'ha d'entendre com una experiència positiva.

I dins aquesta experiència hi ha hagut de tota casta de coses, que no anomenaré. Però sí fets de tota casta com és lo més natural del món.

Dins l'apartat de la meva revisió personal no tot ha estat encertat, hi ha hagut algunes equivocacions, i a vegades he hagut d'actuar molt a contracorreu; i si bé m'he equivocat, -ho puc reconèixer-, però també puc dir que amb tota la bona fe del món, ò mal informat, a vegades. I sense bravetjar gens puc dir que no sempre m'he equivocat.

En quan a persones, com és natural, m'he trobat amb tota casta de gent. A un any de distància podria dir: els qui em semblaven dolents, no son tant; i dels qui em semblaven bons, n'hi ha que no ho son tant. Però això és lo que passa exactament a tots els pobles del món. I ademés d'aquestes persones n'hi ha moltes d'altres que per a mi segueixen essent com el primer dies; i això vol dir que la major part de la gent del nostre poble no té dues cares; i això diu molt a favor del nostre poble. Hi ha altres qüestions que pot esser in-

teressants ja tant sols mentar-les amb els interessats.

Després de la meva revisió torn dir lo que deia al començament: no me sab greu haver acceptat venir a Santa Eugènia.

Una altra part de la meva revisió correspondria a la gent; a veure com li ha anat aquest canvi de capellà, però aquí ja sou vosaltres que teniu la paraula. Jo tan sols vos deman que tengueu paciència amb mi, i que m'ajudeu fins com ara ho heu fet a dur el carro en davant.

Moltes gràcies.

Afectuosament
vos salut a tots.

Nadal Trías, Pvre.

15 d'octubre de 1983.

4 ESGLÉSIA

¿ Y LOS TESTIGOS DE JEHOVA... QUE?

capítulo 2º

LA DIVINIDAD DE JESUCRISTO

DICEN LOS TESTIGOS DE JEHOVA:

En su libro "La verdad que lleva a la vida eterna", Brooklyn 1968, - pag.48 al hablar de Jesucristo:

"Este niño, Jesús, no era Dios, sino Hijo de Dios".

En la pag. 47: "La Biblia nos informa que él (Jesucristo) es el Hijo "Primogénito" de Dios. Esto significa que él fue creado antes que los otros hijos de la familia de Dios".

En su libro: "Asegúrense de todas las cosas" Brooklyn 1970, pag. 193:

"No fue Dios hombre, Dios en la carne, sino Hijo de Dios, inferior a Dios".

DICE LA BIBLIA:

"Pero sabemos que el Hijo de Dios ha venido... Este es el Dios verdadero" 1 Juan 5,20.

"Ha aparecido la gracia de Dios, = que trae la salvación para todos = los hombres; enseñándonos a renunciar a la vida sin religión y a los deseos mundanos, y a llevar ya desde ahora una vida sobria, - honrada y religiosa, aguardando la dicha que esperamos; la aparición gloriosa del gran Dios y Salvador nuestro: Jesucristo".

"El se entregó por nosotros para rescatarnos de toda impiedad, y para prepararse un pueblo purificado, dedicado a las buenas obras". (Tito, 2, 11-14).

"Y la Palabra era Dios", Jn. 1, 1.

COMENTARIO CATOLICO:

Con los textos bíblicos de la derecha de esta página queda bien probada la Divinidad de Jesucristo. Al mismo tiempo es hombre verdadero, y como tal, experimentó las limitaciones humanas, menos el pecado. Sólo y únicamente a este respecto se refieren sus palabras: "El Padre es más que Yo": - Jn. 14, 28. Los Testigos de Jehová usan este texto falsamente para negar la divinidad de Jesucristo.

NUESTRA ESCUELA DE CADA DIA

Mirar el futuro para conseguir un presente mejor.

El nuevo curso escolar ha empezado. Atrás quedan los meses que han o deberían haber servido de válvula de escape a las presiones y tensiones del curso anterior, para empezar éste lleno de esperanzas y de ilusiones. Y no sólo digo esto pensando en los alumnos, sino también pensando en los maestros. Los maestros, al igual que los alumnos, necesitan un descanso escolar, y no solamente para ir a la playa y olvidarse de todo, sino para abrir un período de reflexión, reflexionar sobre los logros y errores del curso anterior, para afrontar el próximo potenciando logros y corrigiendo errores. Este es, o al menos debería ser el objetivo de padres, maestros y alumnos. Porque hoy, en la escuela, ya no hay primeros actores, los papeles se reparten: padres, maestros, alumnos, debemos trabajar juntos para conseguir una escuela en la que el fracaso escolar no esté al orden del día. En la escuela de hoy, hemos de erradicar el monopolio de la palabra.

El miedo, la apatía, la inhibición, la indiferencia, han de dar paso a la confianza, seguridad y comunicación entre todos los implicados en el proceso educativo.

La línea vertical "yo digo", "yo pienso", "yo hago", se transforman en línea horizontal "nosotros decimos", "nosotros pensamos", "nosotros hacemos".

En nuestra escuela, en la escuela de hoy nadie es dueño de la tarima. Ni la dictadura de los profesores, ni la dictadura de los alumnos. Ni el maestro es el patrón, ni el alumno es el empleado servicial.

El maestro ha de representar la madurez, la experiencia, ha de ser el guía, el animador, ha de ser, en definitiva, la ayuda para el alumno que necesita "crecer" culturalmente.

Hemos de ayudar a nuestros hijos, a nuestros alumnos, sencillamente enseñándoles a participar, participando y no cerrando las puertas de la escuela a la realidad circundante, preparándoles para vivir en una sociedad que, no siendo modélica, ellos pueden mejorar. Si aprendemos a educar basándonos en los principios de libertad y responsabilidad, serán los conceptos que desembocarán en una actitud de tolerancia y diálogo. Y parte del llamado fracaso escolar viene dado por la carencia de estas dos actitudes.

En la escuela de hoy, en nuestra escuela, lo que hay que hacer es trabajar y no perder el tiempo en "guerras escolares", ni buscar culpables, ni achacar a todos los fracasos si los hay. Es más positivo saber si estamos todos de acuerdo en que queremos que la escuela llegue a todos, sea cual sea su posición social o credo, y no perdernos en intentar demostrar a toda costa que "mi modelo" es en donde está toda la verdad y nada más que la verdad y en el tuyo todo el compendio del error.

Sin duda es mucho más fácil trabajar en una escuela autoritaria que en una democrática, pero por pura y simple comodidad no podemos pensar en dar el puñetazo en la mesa y decir ¡Basta! porque como dice el filósofo de nuestro tiempo, los males de la democracia debemos solucionarlos no quitando democracia sino poniendo más.

Ha llegado la hora, padres, alumnos y maestros de unir las fuerzas para mirar el futuro con optimismo, esperanza e ilusión. Y como dice Carlos Vacas: "Si la escuela autoritaria ha muerto, que descansa en paz".

Jaume Sastre
Santa Eugènia, 20-9-83.

RESUMEN DE LA REUNION DE LOS PROFESORES Y LOS
PADRES DE ALUMNOS DE LA ESCUELA NACIONAL DE
SANTA EUGENIA.

El día 28 del mes del pasado setiembre de 1.983 se convocó a los padres de los alumnos de nuestra escuela a una reunión -- con el siguiente orden del día:

- 1.- Cambio de Dirección
- 2.- Asuntos económicos
- 3.- Programación curso 83/84
- 4.- Ruegos y preguntas.

En el primer punto se informó a los padres de las normas que el M.E.C. (Ministerio de Educación y Ciencia) había dictado a todos los centros escolares a mediados del mes de junio pasado, sobre la obligación de realizar una votación para la elección de Directores de centros escolares. Asimismo se informó del resultado de la votación por la cual pasaba a ser director del centro D. Jaime Sastre Rigo a efectos de 1º de septiembre, el cual expresaba que había aceptado el cargo de director siempre y cuando fuera una dirección compartida y no totalitaria.

En el segundo punto se informó del estado de cuentas y de las deudas que dicho centro tiene, así como de las soluciones para afrontarlas.

En el tercer punto se habló de la organización y proyectos del centro para este curso. Intervinieron diferentes maestros -- así como D. Nadal Trías (Prof. Religión 2ª etapa) explicando el por -- qué de la unificación de los libros de texto.

Asimismo se informó de la visita a este centro del Sr. -- Inspector, así como de las observaciones y consejos que señaló, de los que cabe destacar el de defender el que no se nos quite una -- unidad escolar debido a la falta de matrícula, que desde hace va -- rios años viene sufriendo este centro escolar.

Se informó también de la representación de los padres en el Consejo de Dirección y Junta Económica, y de la próxima votación, que se realizará tan pronto como el MEC mande las reglas oportunas al respecto.

En el capítulo de solicitudes se dió cuenta de dos peticiones hechas, una al MEC para el cambio de mobiliario escolar, el cual está muy deteriorado, y que el Sr. Inspector dijo que también apoyaría en todo momento; y la segunda petición realizada al Ayuntamiento, recordando la necesidad de la instalación del agua fresca y de la caseta anexa para material deportivo, temas que vienen -- siendo debatidos desde hace dos cursos en todas las reuniones efectuadas con el Consejo de Dirección y Junta Económica.

Por último se pasó a las consabidas ruegos y preguntas, -- punto que no estuvo demasiado animado, ya que todos los presentes -- expresaron su conformidad con todo lo expuesto.

Ya sólo queda agradecer la masiva asistencia de los Padres de los Alumnos y la voluntad de cooperar con la buena marcha de nuestro Centro Escolar.

LA RELIGION EN LA ESCUELA

La ya próxima LCDE y la reciente y mal llamada "guerra de los Catecismos", nos dan pie a presentar, principalmente para información de los padres, las ideas base que sustentan la llamada "Clase de Religión".

La discusión de sí o no la Religión ha de estar en las escuelas como asignatura queda zanjada por la distinción entre "clase"= y "catequesis"; en la clase se dan "conocimientos" y en la catequesis se intenta transmitir la fe.

El artículo 27.3 de la Constitución Española garantiza el derecho de los padres a que sus hijos reciban la formación religiosa y moral de acuerdo con sus propias convicciones.

La Orden Ministerial(O.M.) del M.E.C. de 28-7-79 con sus complementarias y decretos (principalmente el de 16-7-80) regulan la enseñanza religiosa en la escuela.

Estos son sus principales puntos:

- 1.1 La Religión se impartirá como las demás asignaturas.
- 1.2 Los Profesores respetarán la consciencia de los alumnos y sus padres.
- 1.3 Se tendrá horario de clase como las otras asignaturas.
- 1.5 Libros de Texto aprobados por el M.E.C. y la C.E.E.
- 1.6 Las evaluaciones como en las otras asignaturas.
- 2.1 Los padres, por libertad religiosa, al comenzar el curso, podrán decidir si su hijo asistirá o no a la Clase de Religión. Puede variarse la decisión al comenzar -- otro curso.
- 2.2 No se tendrá discriminación alguna, sea cual sea la decisión tomada.
- 3.1 Serán profesores de Religión, preferentemente los del --- claustro.
- 3.2 También pueden serlo (si se solicita) otro profesor de EGB, o un Sacerdote, o un Licenciado o Diplomado Universitario.
- 3.3 y 3.5 Los profesores (no del centro) serán designados -- por el MEC a propuesta del Obispo.
- 3.4 No se podrá obligar a ningún profesor, y éste no podrá impedir que se dé la clase de religión, y el centro habrá de buscar la solución más adecuada.
- 3.8 Los Profesores de Religión formarán parte del Claustro -- a todos los efectos.
- 4.1 Para las actividades de carácter complementario (que -- son voluntarias para el alumno) se pondrán de acuerdo -- los profesores de Religión con las autoridades académicas locales. (.../...)

Los números que anteceden a los párrafos anteriores corresponden -- a la numeración de la O.M. para Pre-escolar y E.G.B. de 27-7-79, y por otra parte, y de la misma fecha hay otra O.M. en sentido paralelo para Formación Profesional

Nadal Trías Crell, pbro.
Profesor de Religión de 2ª
Etapa de E.G.B. de
Santa Eugenia.

8 LLIBRES

Presentam aquí dos llibres que agradaran als nins i joves però que també són interessants per als majors. Les podeu trobar a la "BIBLIOTECA MUNICIPAL" de Santa Eugènia.

ABC... XYZ del FUTBOL.

Hermidio Mouro Santos. Editorial Sintet S.A. Barcelona 1.971.

Cualquier publicación técnica es ya anticuada en el momento de publicarse, por lo que no es de extrañar que en esta obra que pretende ser un compendio de palabras, ideas y técnicas del fútbol, lo esté también.

Su particularidad estriba en tener forma de vocabulario alfabético que facilita la mayor parte de palabras en castellano con su explicación correspondiente. Incluye figuras y gráficos de estrategias y jugadas interesantes y conflictivas.

Facilita mucho la búsqueda de un problema o dificultad y es más ágil, aunque menos profundo, que el Reglamento de Fútbol que suele publicar cada dos años Pedro Escartín.

EL REI GASPAR. (novel·la - conte)

Gabriel Janer Manila (Premi Folch i Torres 1.975)

Editorial "La Galera" 1.976 2ª edic. Il·lustracions de M. Torres.

No es tracta d'una rondalla mallorquina, ni res semblant. El llibre destinat a tot el públic, és especialment bò per a nins i joves. L'idea de l'autor és fer entrar al lector (al jove lector) en el problema de l'emigració.

Un foraster (com deim a Mallorca) just arribat a l'illa, es lloga per fer de "rei" (comercial) i estar, simplement, davant d'una tenda de juguetes (i fer comprar a la gent). En acabar aquesta feina (de rei) i vestit com anava (de rei) entra a una taverna i l'arriben a engatar; en arribar a la seva fonda i (vestit de rei) es tira damunt el llit (la corona li cau) i comença a somniar en la seva família a la península.

A partir de llavors com en un somni i sense una precisió gaire còmode, la narrativa mescla i confon la descripció de la vida "peninsular" del rei abans de venir a Mallorca, lo que farà que pugui fer venir la família, i lo que somnia: que la família ja és a Mallorca.

La narrativa i descripció són sempre molt clares en Janer Manila, i consegueix quasi del tot lo que es proposava: fer conèixer al nin el problema de l'emigrant.

El Vocabulari (glosari) que hi ha al final del llibre tan sols es comprèn des de la mentalitat d'un editor que el creu precis, perquè els catalans peninsulars entenguin l'obra; cosa que tant sols és possible quan es creu que el dialecte mallorquí del català és de inferior qualitat als altres dialectes peninsulars. Podrien dir a l'editor:

"¿Vocabulari? No, gràcies. Aquí ho entenem tot, i en tenim abastament de paraules".

N.T.

PÈRDUA D'UN SER

A la meua vida la pèrdua d'un ser estimat mai no havia significat res. Quan tenia set anys va morir la meua padrina per part de mare i el cop no fou mol gros, encara que m'ho = vaig sentir.

Ara, de cada vegada, això és una cosa que afecta més el meu cap, perquè una persona que estim molt, massa, pot desaparèixer a causa de la malaltia de càncer.

Dit d'aquesta manera pareix com si es tractàs de mon pare, ma mare o el meu germà; però sort que no afecta a cap = d'ells.

La persona que perdré no és cap familiar; però en el meu pensament ocupa un lloc privilegiat, un lloc mal de substituir.

L'amor que sent per ell és un amor especial, un amor diferent al que sent cap els meus pares o familiars.

Quan pens que ha de desaparèixer de la meua vida, = els pels s'hem posen de punta, no puc imaginar que una persona tan alegre, tan plena de vida i amb tantes ganes de viure vegi la seva vida acabar lentament, perquè els seus pensen que no sap res però jo se cert que coneix molt bé la seva malaltia. L'enganyen i l'enganyen dient-li que se curarà, però tantes vegades ho ha sentit que ja no en fa cas. Se fon dins els seus pensaments i reflexiona damunt allò que perdrà, damunt el que deixarà i damunt els seus estimats.

El que no sap és que a dins la meua vida deixarà un buit molt gros, sap que l'estim però ignora fins a quin punt. = De totes maneres, poc a poc me faig la idea del que passarà. Alguna vegada quan sona el telèfon a mitja nit pens que ja ha arribat la fi, perquè d'un moment a l'altre pot passar. Però dins = el meu interior hi ha una flama d'esperança, encara que s'apagui lentament.

10 AJUNTAMENT

EL AYUNTAMIENTO INFORMA

RECAUDACIÓN DE TRIBUTOS DEL ESTADO.-

Se comunica que para la Recaudación de las Contribuciones Rústica y Urbana, Licencia Fiscal, Rendimiento de Trabajo Personal y Seguridad Social Agraria se ha señalado por la Recaudación de Tributos del Estado para este Municipio:

DIA 11 de OCTUBRE, de 8 a 14 Horas en el AYUNTAMIENTO

En el vecino municipio de Sancellas se efectuará la cobranza los días 13, 14 y 15 de Octubre a las mismas horas.

ORDENACIÓN FISCAL DE RECOGIDA DE BASURAS DOMICILIARIA.-

Aprobada definitivamente por el Ayuntamiento en Pleno, en sesión celebrada el día 17 de Junio del actual, la imposición de la nueva exacción "RECOGIDA DE BASURAS DOMICILIARIA" y aprobación de la nueva ordenanza, se hace público que la tarifa por el servicio de recogida de basuras se eleva a un importe anual de 1.400 pts. por vivienda o local de negocio.

AGRUPACIÓN SOSTENIMIENTO SECRETARIO COMUN.-

En sesión extraordinaria, celebrada en pleno el día 21 de Marzo, este Ayuntamiento aprobó por unanimidad la Agrupación de este Municipio con el de COSTIX para sostenimiento de Secretario común = teniendo en cuenta el poco montante del Presupuesto Municipal y = pensando que esta medida será beneficiosa para la economía de esta Corporación.

OBRAS MUNICIPALES.-

La Comisión de Colaboración del Estado con las Corporaciones Locales, en su reunión del día 8 de Septiembre del actual, acordó seleccionar a este Municipio entre los beneficiados por el crédito estatal para obras en régimen de Acción Comunitaria según las especificaciones siguientes:

MEJORAS	SUBVENCIÓN ESTATAL
Limpieza camino OLLERIAS y nueve más	307.711 pts.
Instalaciones complementarias en pozo suministro agua potable	850.000 pts.

Este Ayuntamiento agradece la colaboración de los vecinos = puesto que con sus firmas ha sido posible la tramitación y posterior concesión de las anteriores subvenciones.

También se informa a los vecinos de Santa Eugenia que con = fe cha 26 de Agosto del actual se remitió una instancia al Excmo. Sr. Presidente del Consell Insular de Mallorca solicitando la inclusión en el Plan Adicional de Obras y Servicios de 1.983 de las Obras de Reforma de la antigua Estación de Ferrocarril para convertir la planta baja en un local para la juventud y adecuar la vivienda del piso y convertirla en habitable. La cantidad solicitada asciende a 1.750.000 pts..

EL AYUNTAMIENTO INFORMA

VISITAS OFICIALES: DIAS 1 Y 8 DE AGOSTO.-

Santa Eugenia recibió en visita oficial al Excmo. Sr. Presidente de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares Gabriel Cañellas Pons, habiéndose recibido asimismo una carta de agradecimiento = del ilustre visitante por la afectuosa acogida que este Ayunta- = miento le dispensó con tal motivo, y expresando que todos los = problemas municipales que se le plantearon han sido transmitidos a cada uno de los consejeros competentes para que informen sobre las soluciones que cada cuestión pueda tener.

Asimismo, y con motivo de las Fiestas Patronales, nos honró con su presencia el Excmo. Sr. Jerónimo Albertí, Presidente del Consell Insular de Mallorca, que asistió a todos los actos programados para celebrar el XXVL Homenaje a la Vejez tomando también = buena nota de los problemas que afectan a nuestra localidad.

FIESTAS DE LA BEATA.-

El próximo día 15 de Octubre se celebrará en Palma, a las 19 h., la tradicional cabalgata del Carro Triunfal de Santa Catalina Tomás en el que el pueblo de Santa Eugenia, como viene haciéndolo = en años anteriores, también participará, Se invita a todos los = vecinos a que asistan a tan memorable acto.

CURSO DE SOCORRISMO.-

Para el curso 1.983-1.984 se organizará en nuestro municipio un Curso de Socorrismo a cargo de la Cruz Roja Española. Las fechas exactas de dicho curso, en cuanto se conozcan, se comunicarán = con la suficiente antelación para que puedan asistir todas las = personas interesadas.

CURSO DE PINTURA Y BAILES REGIONALES.-

Se comunica a todas las personas interesadas que durante el curso 1.983-1.984 continuará la enseñanza de Pintura y Bailes regionales.

BIBLIOTECA.-

Se pone en conocimiento del público en general que el horario de consulta de la Biblioteca Municipal será los días lunes, miércoles y viernes de 18 a 20 horas.

12 CAMARA AGRARIA

PREOCUPACIONES Y PROBLEMAS EN EL CAMPO

A quienes nos sentimos integrados en la problemática del campo por estar viviéndolo y padeciéndolo, nos preocupan muchos temas. Desde el sistemático olvido de la Administración, hasta el más mínimo detalle de nuestra cotidiana subsistencia, siempre en lucha contra los elementos de diferente signo, que hace que cada vez sea más difícil mantener las fincas en un estado aceptable de cultivo y conservación.

Cuando no son los precios bajos, es la sequía; cuando no es el coste de la maquinaria agrícola, es una plaga que tratamos de combatir; y pagamos precios que no están de acuerdo con nuestra economía. Y si contra todos estos elementos, conseguimos sacar adelante una cosecha, topamos con la acción de desaprensivos que por las noches se apoderan del fruto de nuestro esfuerzo. Este es el caso de los frecuentes robos que se han registrado en numerosas fincas de Santa Eugenia, acompañados de destrozos que me han llevado, como presidente de la Cámara, a elevar una petición de ayuda al Conseller de Agricultura y al de Interior para que, en una acción combinada y efectiva, se nos proteja el derecho de ser payeses, protección que veríamos culminada, si se potenciara al máximo el orden público, y potenciara muy especialmente a la Guardia Civil, organismo, para nosotros, de máxima importancia y respeto.

El preocupante paro juvenil y el desprecio que la juventud, aunque no en su totalidad, siente por las tareas del campo, fomenta este tipo de delincuencia que saca sus buenas pesetas de las almendras y algarrobas que sustraen, vendiéndolas en cualquier almacén. Nos preocupa también que, aun en el caso de que sean detenidos, las penas que les imponen no tengan la suficiente contundencia como para servir de corrector a los amigos de lo ajeno.

Creo que urge una educación también en agricultura. Debemos enseñar a respetar el campo con todos los medios a nuestro alcance; debemos conseguir que el campo sea atractivo para quienes se quejan de estar sin trabajo pero no consienten en realizar según que trabajos.

Las Cámaras en general, y la que presido, en particular, tenemos la misión y el derecho a utilizar los medios a nuestro alcance para conseguir que el campo sea, no un sector degradado como hasta ahora, sino la proyección de una sociedad consciente y responsable que solidariamente trabaje unida para conseguir un pueblo mejor.

S A L V E M E L N O S T R E F O L K L O R E

Uns dels perills més greus que pot dur el progrés tecnològic en que està sotmesa la nostre civilització és la desaparició d'uns arrels històrics i culturals que, volguem o no, hem heretat. Si és veritat que no podem arrufar el cap davant els avanços - que ens fa d'aquesta una societat consumista i materialista, tampoc hem de consentir que desaparegui la nostra pròpia cultura: la llengua, les cançons populars, la dansa, etc. Si per desgràcia així fos, l'entitat mallorquina es veuria abatuda per unes influències de l'exterior.

Què pot fer el nostre poble per evitar la pèrdua - irremediable del caràcter mallorquí?

Vull referir-me aquí al Grup de Dansa, deixant ben clar que no pertenesco en cap aspecte al mateix ni estic gens relacionat amb ell. Però crec que ens hem de sentir molt satisfets quan -- veim dansar els més joves de entre noltres; ells aporten, més que ningú, el seu gra d'arena en benefici de la cultura. Pensa també que, lluny de personalismes, és d'apreciar la tasca d'ensenyament que els balladors majors del poble han emprès; vot perquè no es desanimin i continuïn ensenyant a nous alumnes; ells també posen la seva llavor, com ho fan els mateixos pares que inciten als seus fills a continuar. És una llàstima que el que han aconseguit fins aquí es quedi a res o que només es convertesqui en un pretexte per omplir un programa de festes. És precis un perfeccionament constant i que, si pot ésser, arribem a tenir un grup que ens representi per tota l'illa.

Per altre part, també voldria elogiar l'esforç dels mestres de l'escola per re-nèixer el teatre. La representació de certes obres ja

ens han demostrat la capacitat inventiva dels més petits, i molts d'aquests ens han fet recordar els nostres pares • padrins quan representaven aquelles comèdies que agradaven tant. L'afició per el teatre és molt antiga a Santa Eugènia, com tots sabem. Crec que a tots ens agradaria tornar veure els nostre propis actors damunt l'escenari.

Desd'una perspectiva individual, entre noltres hi ha persones que poseixen una riquesa literària que molts desconeixem. En aquesta revista ja van sortint mostres que verifiquen aquesta literatura subterrànea, però de molt de valor. És una bona ocasió per difondre tot allò que som capaços de fer, sigui bo o no tant bo, agradi més o manco; però és el fruit de les possibilitats; i això basta.

Voldria animar a tota aquesta gent a que es decidesqui a expressar els seus poemes, les gloses, els comtes,...

Entre noltres hi tenim també cantants, que ens farien recordar les cançons del vermar, del batre o del llaurar.

Ben vingut sigui el dia en que el poble tengui l'ocasió d'admirar totes aquestes expressions culturals.

L'intenció que m'he proposat en aquest escrit està -- lluny de triunfalismes i personalismes; només he volgut demostrar que podem i hem de contribuir a salvar el nostre folklore perquè està en joc la "mallorquinitat", que, a pesar de les influències del turisme i de l'exterior en general, ens sentim oblidats a re-nèixer i a conservar, sense despreciar el progrés, el video o el rock and roll; ha d'ésser possible compaginar la cultura "tradicional" amb la moderna.

DEMOGRAFIA

BODES DE PLATA: (fa 25 anys casats a Santa Eugènia)

16-10-58 Gabriel Coll Roca amb Francisca Mascaró Vidal
28-10-58 Miquel Pou Fullana amb Margalida Mulet Fiol.

Mos agradaria que poguesseu veure
les vostres Bodes "d'or", al manco.

MORTS:

2-8-83 Agueda Pol Lladó (de 58 anys)
18-8-83 Catalina Coll Villalonga (de 67 anys)
20-8-83 Juana-Aina Martorell Mercadal (de 76 anys)
30-8-83 Eugènia Vich Roca (de 85 anys)

¡Que descanseu en la pau del Senyor!

BAUTISMES: cap.

BODES: cap.

BODES DE PLATA SACERDOTALS: vegeu la plana 22

DIARIO DE UNA REBELDIA

Cristina Areilza es una periodista y sicóloga hija de José Ma de Areilza que va a publicar un libro sobre una terrible experiencia. El libro se llama "Diario de una Rebeldía" y narra la lucha = contra la leucemia de esta mujer valiente y sincera de 34 años encerrada y aislada en el cuarto de un hospital de París. En febrero de 1.982 le diagnosticaron Leucemia, después ya en tratamiento comenzó a escribir un diario de sus experiencias que concluye el 14 de mayo a su salida del hospital. "Creo que descargué toda la angustia en el cuaderno de notas, afirma, estaba en una habitación pequeña esterilizada. Había un cristal desde donde podía ver a mis familiares... Mi madre venía a diario. Hablaba con ella por un interfono. Nadie me podía tocar. Cuando entraban los médicos y las enfermeras llevaban puestas máscaras y guantes. No tenía ningún contacto humano porque estaba sin defensas, sin plaquetas. No podía exponerme a que me transmitieran gérmenes. Eso fue lo más duro pero también lo que me sacó adelante. Yo sigo luchando. Mi cuerpo está de mi parte y mi mente también. Pienso que voy a curar del todo. Para vivir hay que poner mucha fuerza, yo tenía un pelo largo y muy fuerte, es muy duro quedarse calva. Puede parecer una tontería pero para una mujer eso es importante". Y dice también Cristina "pienso que mi experiencia contada puede ayudar a mucha gente que está enferma y no sólo de cáncer". Le habían dado dos semanas de vida y luchó con determinación. Con esperanza y hasta con sentido del humor. Felicidades, Cristina y gracias.

(publicado por Pandora en "Diario de Mallorca" pag.2 19-8-83)

(al publicar este testimonio en nuestra revista, posiblemente esté ya en las librerías el citado "Diario" que, sin duda alguna es muy "útil" para todos. Sólo nos resta una pregunta: ¿Tienen posibilidad desde tener todos los enfermos de leucemia (además de este ánimo de vivir) una habitación esterilizada en un hospital de París (o de España) para poder siquiera probar la posibilidad de subsistir?).

I. INTRODUCCIÓ A LA HISTÒRIA; AGRATIMENT I ENHORABONA

"Hem dit ja abans, i ara repetim, que pretenim fer una revista per a la divulgació i la cultura; una revista on hi tenguí cabuda tot lo del nostre poble.

Només per això, a pesar de que hi ha molts d'altres motius, no hi poden faltar unes planes de la nostra història. Però, és més creim que la història que anirem publicant aquí té un significat especial ja que serà el resum d'un llarg i complet treball d'investigació que dins l'assignatura de Ciències Socials han realitzat els alumnes de 7 i 8 d'E.G.B. de la nostra escola, naturalment amb l'atenta direcció dels seus mestres.

Creim que això té un significat especial perquè és ben curios i molt lloable que siguin els nostres nins, es a dir, el futur del poble, els que se preocupin del nostre passat ja que aquesta és una de les essències de la investigació històrica.

Hem de tenir en compte que la història no és la ciència del passat, sino la ciència de l'home, la seva matèria d'estudi són les societats humanes i el seu objectiu no pot ésser només satisfèr les nostres curiositats, sino averiguar el funcionament de la societat en el passat per poder entendre com funciona avui; aquí està el gran merit del treball d'aquests al.lots.

És evident que ni hi hem de cercar l'exactitut d'un treball científic, però podem estar segurs de que és un treball seriós i correcte que, pel fet d'ésser tant nostre com els nostres nins resultarà més enriquidor per a tots.

Per tant, moltes gràcies i enhorabona a mestres i alumnes per concedir-nos l'exclusiva del vostre treball; i paciència i atenció als lectors perquè a partir d'ara anirem publicant els capítols de la història del nostre estimat poble de Sta. Eugènia.

- - - - -

LA PREHISTÒRIA (4.000 a 123 anys abans de Crist)

Entenem per Prehistòria l'època que va des de l'aparició de l'home fins que es troba documentació escrita. Aquest llarg període sol dividir-se en dues grans edats: Edat de Pedra -Paleolític i Neolític- i Edat dels Metalls -del bronze i del ferro-. També hi ha entre elles una Edat del Coure o Eneolític.

La Prehistòria de Mallorca comença al Neolític i té les següents parts: -Neolític (4.000 - 2.000 anys abans de Crist)

-Pre-talaiòtic o cultura de les coves (2.000 - 1.200 a.C.) Coincideix amb l'Eneolític i principis del bronze.

-Talaiòtic (1.200 - 123 a.C.)

Coincideix amb el període del bronze.

Durant el Neolític es començaren a habitar les nostres terres. Se sap que les coves del nostre poble varen ésser habitades aquest temps ja que s'hi han trobat dues làmines de sílex, element utilitzat pels nostres avantpassats com a eina d'agricultura.

Al període Pre-talaiòtic o de les coves perteneixen la major part de les coves, tant naturals com artificials, que es coneixen. La majoria d'aquestes coves eren d'enterrament ja que per viure es feien unes barràques de pedra, terra i branques però a Sta. Eugènia no s'han trobat restes de cap barraca d'aquestes.

Les coves d'enterrament estaven, generalment, excavades en el subsol i es poden dividir en tres classes que van de més simple

10 HISTORIA DEL POBLE

a més-complexa i de més antiga a més moderna:

- a) de forma circular sense corredors d'entrada
- b) circulars amb corredor d'entrada
- c) de cambra allargada amb corredor d'entrada compost

A Sta. Eugènia tant sols hi ha unes coves sense corredor, = per tant del tipus més simple i antic; són ses coves d'ES RAFAL.

Els pobladors provenien de les illes del Mediterrani: Sici- = lia, Cerdenya i altres, per tant les tribus eren diferents; cada = una tenia les seves tradicions i els seus costums.

Pel que respecta a les coves creim imprescindible nomenar = totes les de Sta. Eugènia, que van d'un cap a l'altre del poble:

- Ca'n Palou, Es Comellar, és una cova natural.
- Ses Coves, és un conjunt de coves naturals.
- Puig de Santa Eugènia, és una cova natural.
- Es Puiget, són coves naturals.
- Es Comellar d'Es Rafal, habitacions prehistòriques.
- Son Mateu, hi ha restes prehistòrics.
- Son Matxina, "Sa Cova llarga", és una cova natural.
- Son Tano, "Coves d'en Pala", és una cova natural.
- Son Tano, "Cova d'en Pelleringo", és una cova natural.
- Son Tano, "Cova d'es Vent", és una cova natural.
- Son Tano, "Es Violar", és una cova natural.
- Son Vidal, "Sa Mola", es tracta d'un turó fortificat,
- Sa Talaia, són restes prehistòrics.

Totes aquestes coves anomenades presenten un estat de cons- = servació deficient excepte una, a Son Vidal, dita Sa Mola.

Ja que estam anomenant les pertinenències prehistòriques del = terme de Santa Eugènia, hem de dir que l'any 1.896 es va trobar a = la nostra vila una estatueta d'home de bronze que, desgraciadament no se sap on ha anat a parar. Però així i tot, hem de admetre la = pràctica artística d'aquella gent, que generalment estava motivada pel tipus d'enterrament que es caracterisava per envoltar els = morts d'ofrenes i d'objectes.

El període o la cultura talaiòtica té aquest nom degut a la = construcció que el caracterisa: el talaiot, format per pedres de = gran tamany i sense cap classe de mescla. Poden esser quadrats o = rodons, els que més abunden són els rodons amb una cambra interior circular.

El sistema de construcció dels talaiots circulars és anar = acostant les pedres de cada filada fins arribar a formar una falsa cúpula; també es pot fer la cuberta en base a pedres més llargues.

A Santa Eugènia tenim "Es Velà", lloc on hi ha un grup de = talaiots que, en el seu interior, conserven alguns restes prehis- = tòrics. Es tracta, generalment, de cambres circulars, amb tombes, = que degueren utilitzar els nostres avantpassats taurins i sence- = llers, ja que actualment "Es Velà" es troba dins del terme de Sen- = celles.

En "Es Velà" també hi trobam unes coves artificials d'ente- = rrament, totes de la més antiga construcció, és a dir, coves cir- = culars simples, sense corredor.

El poble talaiòtic mallorquí, a més d'agrícola i ramader, = era navegant i comerciant, dedicat al transport dels metalls. Fou = la competència dels fenicis i grecs la que va propiciar la deca- = dència de la cultura talaiòtica i la que després va sumir l'illa = en la dominació romana. (cursos 7º i 8º 82-83, i Jaume Sastre.Prof.)

una dotzena de gloses

Aquesta revista m'agrada
perquè trob que està molt bé
més que el número primer
mos ha sortit regalada.

I per ~~deu~~ ~~que~~ ~~no~~ ~~se~~ ~~passa~~ ~~tes~~
que pugui arribar a costar
jo trob que no hem de deixar
de saber, tantes cosetes,

Perquè en ella s'hi inclouen
temes molt diferents
que venen de tots els vents;
escrivint-hi els qui volen.

I és bo que dins el poble
hi hagi comunicació
amb un sentiment ben noble.

Ara bé la "mala llet"
l'hem de deixar a un racó,
i ni hi ha de haver rencor
explicant un, o altre fet.

El que si m'agradaria,
que s'obris una secció
de cartes al director,
i escriure-li qualche dia,

Tant si és per aïabança,
com per una sugerència,
o dir-li que en paciència
una persona no es cansa.

Des d'aquí ja li desig,
sort i èxit en l'empresa
d'aquesta feina que ha presa
de treure l'opinió enmig.

I és que feia tanta falta,
poder dir el que volguéssim
sense que els altres mos fessin
els comptes a la parula,

No és que vulgui queixar-me
de tot aquest temps passat,
però mai havia trobat,
el modo d'expressar-me.

Ara amb aquesta revista
sempre podrem opinar,
i an el poble podem dar
tot el nostre punt de vista.

...oooOooo...

L'enhorabona daria
a l'equip de redacció,
i deman an el Senyor
que les conservi la vida,
i els indiqui dia a dia
la manera que han d'obrar
perquè se pugui editar
la tasca que han començada,
i surti tan ben encertada
com ells puguin desitjar.

Tià Coll

+++++

Bresca de mel,
dolçor que empalaga,
núvols i vent del cel,
s'esmuny amb pruaga.

Cantaires de trista melangia
tresquen l'espessa boira,
que amb el sol moira
tota tenebra i malaltia.

Canta al cor la vida
en la vermellosa auba,
del vell sol ferida,
so trist de flauta,

Sembra de flors i esperances
a una terra regada,
i a cada cop renovada
per molta suor i llàgrimes...

... a la tasca de sempre.

Bernat fill de rei

18 RACÓ DELS POETES

HOMENATGE ALS VELLS 8 d'AGOST de 1983

DE POETAS Y DE LOCOS TODOS TENEMOS UN POCO

Lo que jo tenc de poeta
animada vauí me sentit
per dir en vers quatre paraules
al públic aquí reunit.

Jo vaig venir a Santa Eugènia
per ser la mestra dels nins petits
i ara ja n'hi ha de molts grans
guapos, plantosos i exerefits

Però els anys han passat
i m'he hagut de jubilar
però amb la seva companyia
hi pas molt de gust estar

Perquè el vostre estimat poble
a mi sempre m'ha agradat
i avui m'hi sent orgullosa
en les persones de la meua edat

Son les festes patronals
de goix i de molta alegria
però la que avui celebrem
és la de més categoria

Perquè avui hem volgut reunir
del poble lo més estimat
els padrins i padri-
na de la tercera edat

I complir un manament
que el sap tot bon cristià
si honres el pare i la mare
la teva vida llarga serà

La festa avui és per noltros
agraïts tots hem d'estar
a l'autoritat i al poble
que mos ha volgut honrar

Ara ja de nostra tasca
tots podem descansar
qu'hem sembrat bona sementera
i el jovent la cuirà

El temps que ens queda de vida
vos desitja salut, alegria, pau i benestar
fins que arribem a la meta
que d'això Déu ja s'hen cuidarà

Ara amb un parei de "vivas"
la cançò vull acabar
i tots amb la veu ben forta
els he meu de contestar

VISCA aquest grup selecta
els de la tercera edat. (Visca)

VISCA les autoritats i el poble
que m'hos han obsequiat. (Visca)

VISCA El poble de Santa Eugènia
tranquil, feiner i honrat. (Visca)

Ara si voleu afegitó
manbelletes poreu fer
Adiós" senyors i senyores
s' som vius fins l'any que vé.

Sor MIQUELA DELS ANGELS BURGUERA

A questa secció, RACÓ DELS POETES, continuarem publicant totes les composicions que ens faceu arribar

Quasi tots som molt donats a donar queixes de lo que no està bé, i quasi mai mos ne recordam de lo que està bé. Som tan exigents en el demanar, que no tenim temps de donar les gràcies.

Lo que passa a altres bandes, alguna vegada mos pot ajudar a pensar i consolar-nos.

Vat-aquí una carta que la revista "Coanegra" de Santa Maria-del Camí publicava i que fa referència als taujans:

"Estimats amics de Coanegra: s'altra dia, pilotes -- amb mà i raqueta, em vaig presentar al camp municipal d'esports per fer una partideta de tennis iquina no seria la meva sorpresa quan veig que per emprar la pista hem d'abonar 150 ptes.cada un, 300 ptes.per una hora d'utilització d'un bé municipal.

El meu dubte és a veure si l'ajuntament no ha trobat qui li subvencionàs el camp de tennis i si fa comptes de rescabalar lo que li ha costat fent pagar als sofrits santamariers que pagam tots els impostos que mos posen.

No hi seria de més que els responsables dels preus - per poder llogar la pista facin una per Santa Eugènia a veure ses dues pistes que tenen i utilitzen de franc tots els taujans que volen, mem com les s'arreglen ells a un poble més petit i amb manco recursos que Sta.Maria.

Una abraçada a tots del mig foraster, mig santamari- rier."

Manolo.

PERÒ UEP!! ATENCIÓ!!:

Però... tot això no ho hem posat a la nostra revista, per- que el nostre Ajuntament faci pagar per jugar; si sabessim que ha d'esser aquest el resultat, no ho hauriem posat - - aquí...

Ho hem posat aquí, per que sempre mos queixam, i ara resul- ta que els veïnats i tot, mos tenen enveja.

20 ENTREVISTA

SOR MIQUELA, SA MESTRA Y COMPANYERA DE "SA CUSTURA" PETITA

Es dia de S. Miquel a les 7'30h. des dematí, mos entrevistarem amb Sor Miquela, encara que fos s'hora des resos, mos digué - que no li era problema, que resaria més tard; això ja mos mostrà, sense paraules, sa seva personalitat, sempre disposta i a punt per qui la demana, és enèrgica, alegre, activa i oberta a tot lo que passa en el món.

Sor Miquela va neixer l'any - 1900 a Sineu, filla de pare - guardia civil, eren 9 germans. A 1917 entrà de novícia a Pina i professà com a religiosa - Franciscana. Es primer poble on va anar va ésser a Inca, - allà aprengué i va descobrir - sa seva vocació de mestra de - pàrvuls. Es segon lloc on sa - va traslladar i primer com a - fundadora, va ésser Mercadal - després dambé fundà a Campde - vanol (Gerona) va ésser es - temps de sa Guerra Civil. El - tercer lloc on fundà va ésser a Templeque (Toledo) on hi va estar 14 anys.

Mos ha dit que per Nadal, rep felicitacions d'ex-alumnes de Templeque. Després tornà a Mallorca i va estar a Muro i a Sta. Eugenia, aquí ja fa 18 - anys.

- Què feis per estar sempre - amb aquest bon humor i ale - gria?

- Ai! jo no ho sé, crec que - s'oració i sa tranquil·litat de - consciència, lo que és es ca - risma franciscà, això és lo - que ma dona aquest bon humor - i alegria que ja predicava S. Francesc.

- Què pensa de S'educació Mo - derna des pàrvuls?

- Jo sempre he utilitzat es - sistema modern. Es sistema an - tic ensenyava tot duna a llet - gir i escriure, es meu siste - ma ha estat fer cantar en ets - nins, jugar amb ells, ensen - yar-los poesia, aprendre ses - lletres jugant; sempre he fet - jo ses juguetes. Temia damunt una taula, tants de caixonets com lletres hi ha a s'abecedari. Llavors tenia -

uns tableros amb síl·labes i - paraules, es nin ficava sa lle - tra que senyalava es tablero i - l'havia de cercar dins ets ca - xonets.

Es meu sistema ha estat sempre es mateix.

- Notau alguna diferencia a - s'hora de compara ets nins d'a - ra amb sos des anys 50?

- No ho son iguals, ni prou - fer-hi! sa situació era molt - distinta, ets nins d'abans per - un caramelo deïan sa lliçó i - ets d'ara el tiren. Per una fa - va torrada feïan qualsevol co - sa i ara van associats de tot, i això és conseqüència des món que vivim ara.

"ES MEU SISTEMA HA ESTAT ESTI - MULAR EN ES NIN".

Jo mai he castigat, i si he he - fet, ha estat poc, sempre he - deixat que s'at.lot fes lo que - volgués, es meu sistema ha es - tat estimular en es nin.

No he forçat mai a cap at.lot - perquè fes una cosa, de vega - des deïa a qualqu'un per sor - tir a sa pissarra i si ma res - ponia que no l'obligava, sinò - que ho deïa a un altre i des - prés li donava un caramelo, en es nin que m'havia dit que no, li tornava dir i poques vega - des tornava negar-ho, es nin - quedava estimulat per s'altre. Avui en dia ets aducadors no - poren fer lo que vulguin, no - poren castigar ni obligar, és - un poc com si es nin comandàs - més i tampoc no ha d'ésser - això, ara bè se pot ensenyar - molt bé si hi ha coordinació - entre ets pares i ets mestres.

Parròquia de Santa Eugènia
MALLORCA

Octubre de 1.983.

!! ATENCIÓ, PARES !!

"CATEQUESIS PARROQUIAL"

El Pròxim diumenge dia 30 d'octubre, després de la Missa de les 10, per ajudar als pares a complir la seva obligació d'educar cristianament als fills, començarem la Catequesis - Parroquial per els nins i jovenets d'EGB, FP i ~~SOP~~ que encara no han arribat al temps de la Confirmació.

Els de la Confirmació començaràn la segona part del seu curs de preparació el dissabte dia 5 de novembre (tots junts) A les 5'30 de l'horabaixa (sels avisarà personalment).

Si un fill vostre ha de fer la 1ª Comunió, fei-ho notar al seu full d'inscripció.

/ Els pares don..... i donya..... demanen per al seu fill...
..... que nasqué el dia...de.....de 1.9..., i que estu
dia a..... el...curs de ^{EGB} ~~FP. ^{SOP}~~ i que viven al C/.....
.....nº.....l'inscripció al seu grup de Catequesis Parroquial

/ Els pares don..... i donya..... demanen per al seu fill...
..... que nasqué el dia...de.....de 1.9..., i que estu
dia a..... el...urs de ^{EGB} ~~FP. ^{SOP}~~ i que viven al C/.....
.....nº.....l'inscripció al seu grup de Catequesis Parroquial

/ Els pares don..... i donya..... demanen per al seu fill...
..... que nasqué el dia...de.....de 1.9..., i que estu
dia a..... el...curs... de ^{EGB} ~~FP. ^{SOP}~~ i que viven al C/...
.....nº..... l'inscripció al seu grup de la Catequesis -
Parroquial.

Desitjam que el nostre Fill....., faci la 1ª Comunió en aquest curs 83-84.

TRES COSES SEMPRE A PUNT: DISCIPLINA, CARINYO i ORDRE

- Com és possible que pugue educar en es nins sense imposar-se?

- Jo sempre he ensenyat igual, sempre he fet lo mateix amb ets nins. Tres coses he tingut sempre a punt: disciplina, carinyo i ordre.

Sa disciplina consistia en que cada dematí quand ets nins arribaven a s'escola, sempre deixava que xerrassin una estona, era es temps que se canvia ven es "bavero", i després tocava tres vegades sa campaneta. Sa primera era perque se preparasen per seurer-se, sa segona per anar-sen en es seu lloc i sa tercera ja estaven tots ben asseguts.

Si a s'al.lot l'acustumes a una disciplina, no és cap problema pes mestre dur s'escolabé. Jo mai he pasat ànsia per si vengués qualqu a s'escola a veure'm.

Ara vos contaré una anécdota - que ma va passar a Templeque; en es poble hi havia problemes amb s'escola i jo no tenia títol. Un dematí, Sor Maria Puigserver, que estava amb jo i era sa mestra de ses nines, m'avisà de que vendria un inspector, jo tot duna vaig pensar que li podria agradar qualche alabança i vaig escriure-li una poesia a sa pissarra i ets al.lots quan ell va entrar lalletgiren i va pareixer recitada. Aquell home quan va arribà i va sentir aquell saludo va quedar com a retgirat, hem demanà com sabia que ell vendria i jo li vaig respondre que m'ha vien dit que era pes poble i pensava que a lo millor passaria a fer-mos una visita. Mava preguntar com ho havia fet perque aquells nins haguesin après tan aviat sa poesia, li vaig respondre que estava apuntat a sa pissarra, i bono! va estar tan content que va quedar casi tot es dematí en noltros. Més tard hi havia una reunió a s'Ajuntament per discutir es problema de s'escola i S'Inspector va dir:

"Ya me gustaria a mí que las parvulistas de mi zona fuesen como la que tienen ustedes aquí". I sabeu perque li va agradar tant s'escola?. Perque ets nins estaven acostumat a-

un ordre i una disciplina per lo que no va ésser cap problema es comportar-se bé, perque era lo que feien cada dia.

Es carinyo també és molt important.

Si a un infant li dones carinyo i amor, li fas fer qualsevol cosa.

- Com veis sa situació del món d'avui?

- Molt malament. Jo no sé si un temps passava, però avui en dia amb ses notícies, saps lo que passa per tot el món.

Ara ia poc que bombardeixaren aquell avió i moriren tantes persones, aixó és un crim molt gros. No sé on arribaren, crec que harurá de venir un gran aconteixement com es "diluvi" de l'Antic Testament i tornar comen-sar de cero.

S'egoisme ha destruit s'amor i se pau del món.

Sa societat d'avui només té plaers i consumeix.

"S'HOME HA TORNAT TANT POTENT COM UN DÉU, SA CONSIDERA UN DÉU I S'HA OBLIDAT DE DÉU".

S'home ha tornat tan potent com un Déu, sa considera un Déu i s'ha oblidat de Déu. Precisament és Ell el que ha creat el món i el mos donà perque l'explotassin. Aixó és lo que s'home ha fet, però no dona gracies a Déu i pens que no pot acabar bé.

- Perquè hi ha menca de religiositat avui?

- Ses ordres religioses i ets capellans han sofrit canvis s'han hagut d'adaptar a ses nóves formes de vida (canvi d'hàbit etc). També reben ses conseqüències del món d'avui.

Sa vida d'avui s'allunya de Déu, no hi ha moral de cap casta. Estan vusquent un món en crisis. Es temps de S. Francesc, també era un temps en crisis; ell lluità en contra des feudalis me dels rics i fundà la seva ordre amb un estil auster i pobre; sempre predicava sa po-

22 ENTREVISTA

bressa i s'alegria.

"SEMPRE HE ESTAT MOLT FELIÇ DE SA MEVA VOCACIÓ RELIGIOSA I DE MESTRA".

- Quina cosa duis amb endarrerir de fer?

Sempre he estat molt feliç de sa meva vocació religiosa i de mestra, m'he sentida realitzada.

Vaig fer un vots i he procurat complir-los, He respectat els meus superiors. Ara vos contaré que vaig escriure una poesia a la nova "Madre" General i li deia que jo m'oferia a ella en tot - quan m'hagués de manester. A la vanguardia ja m'agradaria estar-hi, però ja tinc 83 anys i es meu cos no marrespón com vuldria, però ma vaig oferir per estar sempre a la retaguardia. Ara fa poc ma convidaren per anar a Lourdes i m'hagués agradat.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ve de la plana 14:

BODES DE PLATA SACERDOTALS:

22-6-1958 = Ordenació sacerdotal del P. Antoni Quetglas Darder:

D'aquests 25 anys, tant sols 5 els ha passat a Espanya, i els altres a Hondures ()

Esplugas de Francolí (Espanya)	5 anys
A la Missió de Hondures:	--
La Ceiba	3 anys
Tela	1 any
Puerto Cortés	11 anys
San Pedro de Sula (i actualment)	5 ans.

¡¡ Enhorabona i molts d'anys, Pare Toni. !!

- Estau contenta d'estar a Sta. Eugènia?

- Santa Eugènia és un poble - que a mi sempre m'ha agradat perquè és un poblet tranquil faner, relligios i honrrat.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Margalida i

Mª Antónia

CIARI - NOTICIARI - NOTICIARI - NOTICIARI - NOTICIARI - NOTICIA
NOTICIARI - NOTICIARI - NOTICIARI - NOTICIARI - NOTICIARI - NOT

ES PASSAT DIA 1 DE SETEMBRE ES PRESIDENT DE SA COMUNITAT AUTONOMA VISITA SANTA EUGÈNIA.

Es primer de setembre, el president Cañelles mos va fer una visita amb caràcter oficial.

Sa dugueren a terme ets honors protocolaris acostumats en aquets casos per part de ses Autoritats des poble.

En Pere Pujol com a Batle des municipi i en Tomeu Vidal com a President de sa Càmera Local Agrària, presentaren en el Sr. Cañelles sa situació actual des poble, recalcant-li ets problemes de caràcter més urgent i que precisa siguin resolts amb més urgència.

ES CURS ESCOLAR VA COMENÇAR DIA 15 DE SETEMBRE

Ets al.lots de Sta. Eugènia sa reuniren es passat dia 15 amb ses maletes estribades de llibres, i amb s'illusió de tornar començar de vell nou sa tasca d'un altre curs.

Jaume Sastre Rigo ha estat nombrat director de s'escola Nacional.

Al.lots ja ho sabeu, cap estudiar s'ha dit i a veure si feis es cap viu, que en s'estiu ón estareu millor serà en remull.

II PUJADA A LLUC DE SA PART FORANA

Es passat dia 10 de setembre i coincidint amb so centenari de sa coronació de la Verge de Lluc es dugué a terme sa II pujada de sa Part Forana.

A les quatre de sa dematinada va tenir lloc a sa plaça d'esbestià d'Inca, sa concentració per part des peregrins de tots ets pobles de Mallorca, que se volgueren unir amb aquesta empresa.

Aquesta pujada, va ésser més nombrosa que l'any passat.

Ets actes que tingueren lloc es diumenge dematí, varen ésser ets següents:

En primer lloc convidaren a xocolata amb "donuts", hi hagué balls de bot amb xeremies i concluí sa festa amb una missa cantada pes Blavets de Lluc.

Entre ses personalitats més destacades que feren acte de presència, podem anomenar el Bisbe de Mallorca i el President del Consell.

ELS NOSTRES LLINATGES

- CAMPANER .- Procedeix del substantiu "campaner" que vol dir: sonador de campanes.
- CANYELLES .-Canyelles o Canyellas; forma de plural de canyella que vol dir: "canya petita".
- CANALS .- Igual que els llinatges Canal i Sacanal, ve del substantiu "canal" que significa "cavitat llarguera i descoberta per la conducció d'aigües".
- CAPO .- Es un llinatge que te nom d'animal. Procedeix de la paraula "capone" que significa "gall castrat".
- COLOM .- Ve de la paraula Colom, en llatí "Columbus"; es un nom d'ocell.
Segons Vroonen, el nom Colom deu haver-se posat a persones en honor de l'Esperit Sant; però no es probable aquesta interpretació, al manco en el nostre país.
- COLL .- Es un llinatge que perteneix a la rama dels noms d'accidents orogràfics.
Ve del substantiu "coll", del llatí collis.
Té un significat topogràfic: vol dir muntanyola o pas entre muntanyes.
- CRESPI .- Del gentilici llatí Crispinus, derivat de Crispus.
Es nom de diversos sants, el més popular dels quals és un que fou martiritzat a la Gàl·lia en el segle III i és venerat com a patró dels sabaters.

FUTBOL: C.F. SANTA EUGENIA

El passat dia vint-i-quatre de setembre va tenir lloc la presentació oficial de la plantilla del C.F. Santa Eugènia. L'acte començà amb la benedicció de les instal·lacions; a continuació, el president del Club va presentar els deset jugadors presents que juntament amb altres vuit que no hi eren, formen la plantilla. Com a parèntesi, hem de dir que a més dels jugadors anomenats a l'altre revista hi hem d'afegir el porter Jaume Munar, Carlos Alcaide, Pedro Campins i David Cerezo. També hem de completar de Junta Directiva amb en Jaume Rosselló i Miquel Mulet, noms que havien quedat al tinter a l'anterior crònica. Tornant a l'acte de presentació, es va donar a conèixer també els entrenadors i auxiliars. Després, el mateix J. Bibiloni va fer entrega d'uns records als qui d'una manera especial havien col·laborat en la construcció i funcionament de les instal·lacions, que per cert, estan molt bé. Finalment, es va convidar a un refresc al més o manco centenar de persones assistents.

El dia següent començava la lliga amb un partit en que el Sta. Eugènia es presentava amb ausències importants. L'entrenador Zapico ens comentava que el no poder contar amb tots els jugadors seria una pega per fer les alineacions al llarg de la lliga.

Del partit, perdut per 2 a 0, hem de dir que la delanteria va estar molt fluixa així com la condició física de la majoria dels jugadors. Només hauriem de destacar en Carlos per la seguretat que donava a la defensa. El resultat l'hem de considerar just.

El diumenge següent, amb una alineació més completa, es va aconseguir restar els dos negatius. El gol fou marcat per Amengual al principi del partit. A partir del gol, el Sta. Eugènia dominà el centre del camp i mantenia el resultat.

Contra el Ath. S. Gotleu es va veure el millor partit, i sobretot un domini del Sta. Eugènia quasi tot el temps de joc; però, la mala sort va fer que els visitants s'enduguessin els dos punts. En el minut 23, en Sánchez rebutjava una pilota que entrava dins la porteria; deu minuts més tard es produïx una jugada preciosa que acaba en traveta a n'en Canyelles; Crespí transforma i fa el 1 a 0. A l'altre àrea, Munar realitza tres espectaculars intervencions. A 5 minuts del final de la 1ª part es fa el gol de l'empat. La segona part va ésser de clar domini local, però una jugada molt poc afortunada d'en Sánchez (estava fent un gran partit) que marcà en pròpia porta, sentencià el partit. La sort va estar a esptlles del Sta. Eugènia.

Segons una enquesta, en Carlos i J. Crespí són els jugadors més regulars fins aquí. Mikel.

Carta Abierta a C A R L O S "SAURA"

Señor Saura:

La proyección de su película "Los Ojos vendados" (1) en TV el pasado 7 de setiembre me recordó una recentísima entrevista (2) del 27 de setiembre en que Ud. hace unas precisiones sobre su fe, y no -- acabo de comprender como Ud., un hombre muy adentrado en interioridades infantiles, (al menos lo parece y Ud. lo pretende) no haya tenido una visión más panorámica y completa. (3)

No es posible que Ud. no haya -- visto lo que le voy a decir: Ud. dice que de niño no le transmitieron un cristianismo de entrega, libertad y amor. Oiga Sr. Saura: ni a mi tampoco, ni a nadie de nuestro tiempo infantil en -- aquella postguerra; el miedo era una constante que viene de la -- edad media, y nada extraño es -- que una Iglesia como la de entonces, que tiene poder temporal y poca fe, gire en el Evangelio -- de Jesús, tuviera que recurrir -- al miedo para hacer entrar la fe más en el Código de Leyes que en la vitalidad del Evangelio. Esto es un hecho, pero esto es ya Historia.

Y sepa Sr. Saura que aún no hemos conseguido del todo el cristianismo tal como Ud. dice: hemos de reconocerlo, todavía no lo hemos logrado. Aunque eso sí, estamos en camino, y quizás no lleguemos, pero sí tenemos la voluntad de no detenernos.

Y las pesadillas sobre el infierno, no las tuvieron todos. Si Ud. era tan introspeccionista como ahora, no es extraño que las tuviera. Pero la gente en general muchas veces no oye tantas amenazas como Ud. oyó.

Además, Ud. todavía odia (dice que "no le mataría, pero que le daría un martillazo ...") a este sacerdote que dirigía aquellos Ejercicios Espirituales: en esto Ud. anda algo equivocado porque

odia una parte (mala?) de su vida y por aquí no se llega a ninguna parte.

Ud. lo sabe: que todos partimos de lo que sabemos y somos (o nos ha "sido"). Una cosa es reconocer que aquello fue una gran equivocación, y otra cosa es negar el derecho a equivocarse, como Ud. hace.

Sepa Ud. Sr. Saura que, tanto Ud. como yo, como todo el que quiera seguir el camino cristiano, que aquello (lo de nuestra infancia) aunque tenga puntas -- que pican sufrimiento, es la única primera puerta que hemos tenido (quizás otra hubiera sido mejor) pero ha sido la única para llegar al Evangelio de Jesús, o al Jesús del Evangelio.

Dice Carlo Carretto en su último libro (4) que en su camino de fe, la Iglesia le ha hecho sufrir mucho, pero que la ama (a pesar de sus defectos) porque ha sido el camino por donde él entró a la fe.

Acaso deberíamos Ud. y yo, -- una declaración parecida, y ya no sólo sobre la Iglesia, sino sobre toda nuestra Historia. La Iglesia y lo demás nos han hecho sufrir mucho, pero ha sido nuestro único camino a la fe y a la vida.

El camino Sr. Saura, para este cristianismo de libertad, paz y amor, pasa por una aceptación y amor a toda nuestra Historia.

Muy atentamente suyo:

Nadal Trías Orell, Pbro.

(1) Los ojos vendados. 1978.

(2) Vida Nueva. Nº 1391. 27-8-83.

(3) Cría Cuervos, 1976

(4) Carlo Carretto "He buscado y he encontrado" Ed. Paulinas, 1.983.

PRINCIPIS DE TEMPORADA

L'arribament de l'estiu suposa sempre, no només l'inici d'un nou curs escolar o d'una nova lliga de futbol, sino que, es produeix una espcie de transformació de tot l'entremat social que se deixa entreveure fins al més petit detall: canvia la programació de televisió i comencen a presentarse els primers estrenes de la temporada a les pantalles de cinema.

Es evident que una revista bimensual com aqueixa difícilment pot esser un avanç o un comentari de les cartel·leres; per una part ràpidament els nostres comentaris quedarien desfasats en el temps; i per altre no tenim ni els coneixements ni els medis per poder comentar totes les novetats que se puguin produir.

Per això, dins la línia de divulgació cultural que té marcada la nostra revista, creim que la millor funció que podem donar a aquesta plana és precisament donar a conèixer -en la mesura de les nostres possibilitats- tot lo que l'espectacle cinematogràfic té de fet cultural.

Ben segur que en aquest sentit nos resultarà més fàcil i serà culturalment més pròxim parlar de les produccions espanyoles. Així idò -i no només per exigències del guió-, si no hi ha suggerències en contre, dedicarem aquesta plana al comentari, sempre subjectiu, d'algunes pel·lícules espanyoles.

Feta aquesta aclaració hem de dir que el començament de la temporada ha estat marcat pels Festivals de Venècia i San Sebastián. Els Festivals de cinema son una mena de fira on es pot calibrar l'oferta i la demanda d'un determinat tipus de cinema endemés de servir de medi d'informació i de

promoció i publicitat.

A Venècia hi comparagueren dues pel·lícules espanyoles de distintes característiques, si bé totes dues de dos joves directors. Per una part ENTRE TINIEBLAS, de Pedro Almodóvar, pel·lícula "punk" que presenta una evident falta de control argumental, es pot dir que en ella no hi ha personatges sino idees, no hi ha argument sino anècdotes.

Per altra l.919, de Antonio Bencancor, que es la segona part de VALENTINA, adaptació cinematogràfica de la novel·la de R.J. Sender "Crónica del Alba". L'obra es semiautobiogràfica i conta la vida d'un jove a la Saragosa de principis de segle. Es important destacar que quan acabi la seva explotació cinematogràfica "Crónica del Alba" serà una sèrie de televisió, en principi de quatre capítols d'una hora de durada.

Pel que respecta al "Festival de San Sebastián" son vuit les pel·lícules espanyoles participants: EL PICO, de Eloy de la Iglesia; LA LINEA DEL CIELO; de Fernando Colomo; LA CONQUISTA DE ALBANIA, de Alfonso Ungria; VESTIDA DE AZUL, de Antonio Giménez Rico, i TRUHANES, de Miguel Hermoso dins la secció "oficial". SOLDADOS DE PLOMO, de José Sacristan i EL ARREGLO, de José A. Zorrilla a la secció de "nuevos realizadores". I, QUE NOS QUITEN LO BAILAO, de Carles Mira a la secció de "el otro camino".

Es de destacar no només l'alt nivell de qualitat artística dels "films", sino també, el seu elevat interès comercial ja que es tracta de pel·lícules que intenten arribar al gran públic, i també l'edat relativament jove dels seus directors, el que fa concebre esperances de continuïtat.

P.M.

EL PESCADOR SATISFET

El ric industrial del Nord s'horroritzà
quan vegé a un pescador del Sud
tranquillament recolzat a la seva barca
i fumant una pipa.

- "¿Per qué no has sortit a pescar?"
li preguntà l'industrial.
- "Per que ja he pescat abastament per avui"
respongué el pescador.
- "¿I per qué no pesques més de la que necessites?"
insistí l'industrial.
- "¿I qué aclariria amb això?"
preguntà també el pescador.
- "Guanyaries més dobbers" fou la resposta.
"Així podries posar un motor a la teva barca.
Llavors podries anar a pescar més endis de la mar
i pescaries més peix. Llavors guanyaries per poder
comprar-te unes xarxes de nylon, així pescaries
més molt i guanyaries més. Aviat podries tenir
dues barques, i llavors més moltes...
Llavors series ric, com jo".
- "¿I què faria llavors?", preguntà
novament el pescador.
- "Te podries asseure, i disfrutar de la vida",
respongué l'industrial?
- "¿I que te creus què estic fent en
aqueix precís moment?", respongué tot
satisfet el pescador.

(tret del llibre "El Canto del Pájaro" de A.de Mello
publicat a Santander, 1.982)

COCINACONSERVA DE JUDIAS VERDES AL NATURALINGREDIENTES

Judias verdes
 Sal, Azúcar
 Albahaca (optativo)

PREPARACION

Comprar judías verdes, frescas y duras. Despuntar, quitar las posibles hebras y lavar a fondo. Poner al fuego una cazuela amplia con abundante agua salada y llevar a ebullición. Agregar alguna hoja de albahaca y una pizca de azúcar. Sumergir las judías cuando hierva el agua y cocer durante dos minutos a partir del momento en que recobra la ebullición. Colocar las judías en un colador amplio recubierto con un paño de cocina, dejar secar y enfriar; mientras tanto, poner a hervir agua salada, retirar del fuego en cuanto empiece a hervir y dejar enfriar.

Distribuir las judías en los frascos, llenándolos hasta llegar a dos dedos de la embocadura. Agregar unas hojas de albahaca, cubrir con el agua hervida y cerrar herméticamente. Poner un paño en el fondo de una cazuela amplia, envolver los frascos para evitar que se rompan y disponerlos en la cazuela. Rellenar con agua hasta cubrir tres partes del frasco. Llevar a ebullición reduciendo el fuego. Tapar el recipiente y hervir a fuego suave durante veinte minutos. Dejar enfriar en el mismo líquido, secar y guardar en un sitio fresco y oscuro.

CONSERVA DE PEPINILLOS EN VINAGREINGREDIENTES

Un kg de pepinillos
 Sal, una o dos hojas de laurel
 Un diente de ajo
 Un litro de vinagre de vino blanco

PREPARACION

Limpiar los pepinillos con un paño húmedo y ponerlos en un cuenco con abundante sal. Dejar reposar un día, moviéndolos de vez en cuando. Pasado este tiempo, extraer de la sal y distribuir en varios frascos de cristal junto con el ajo y el laurel. Cubrir con vinagre, cerrar herméticamente los frascos y guardar en un lugar seco y fresco.

Esperar un mes antes de abrir los frascos. Si se quieren conservar los pepinillos durante un período de tiempo más largo, es conveniente esterilizarlos durante cuarenta minutos en agua hirviendo.

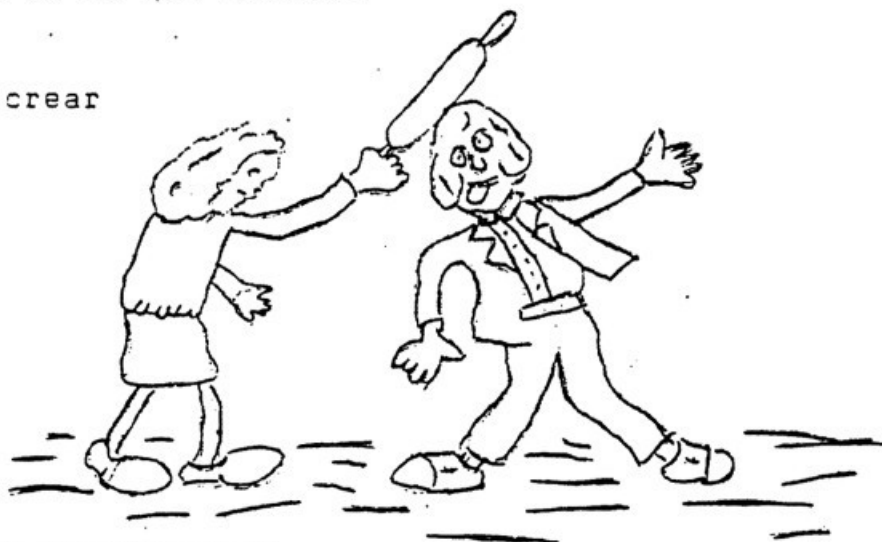
30 PASSATEMPS

- La mujer piensa
El hombre da que pensar
- La mujer sufre
El hombre da que sufrir
- La mujer tuvo una equivocación
esta equivocación fue el hombre
- La mujer merece y no exige
El hombre exige más de lo que merece
- La mujer crea
El hombre aparenta crear

el

y

ella

EN CONSECUENCIA

- ¿Qué es la mujer?
Lo que el hombre ouiere
- La mujer finge que engaña
El hombre engaña fingiendo
- La mujer calcula sus actos
El hombre calcula los de los demás
- La mujer tiene miedo de llamar la atención
El hombre tiene miedo de dejar de llamarla
- La mujer busca con qué pagar sus deudas
El hombre busca quien pague las suyas
- La mujer enseña los dientes para reir
El hombre rie para enseñar los dientes
- La mujer lucha contra la vida para ser dueña del hombre
El hombre lucha contra la mujer para ser dueño de la vida
- La mujer va al teatro para formar parte de los espectáculos
El hombre va al teatro para formar parte de la comedia y para -
que lo vean
- La mujer le da todo el dinero que gana al hombre
El hombre todo el dinero que gana se lo queda él

- La mujer besa con fe
El hombre besa con rabia

RESUMIENDO

La mujer es un animal de pelo largo y entendimiento corto, el hombre es un animal de pelo corto, y de entendimiento más corto todavía.

Que Dios hizo el hombre y descansó, hizo los animales, y descansó hizo a la pareja y, desde entonces, ni Dios, ni el mundo, ni la mujer han descansado jamás.

Si el hombre viene menos entendimiento que la mujer, y ésta tiene más que él, ¡Cómo es que continuamente la mujer reclama la igualdad con el hombre!.

J.M.J.

PIROPOS A SES SOGRES

PIROPOS A SES SOGRES

PIROPOS A SES SOGRES

PIROPOS A SES SOGRES

PIROPOS A SES S

PIROPOS A

- Quan en tú me casaré
a un quint pis vui està
i si ta mare em fa enfadar
per avall la tiraré

- Tendrà que have de sufrir
sa sogra si no me vol,
na Bet, diu que la consol
i que es moriría per mí

SOPA DE LETRAS

H	O	B	E	L	G	I	C	A	D	A
A	C	E	G	S	O	N	A	G	O	I
P	I	R	V	A	P	E	G	I	T	N
N	O	C	A	I	L	A	T	I	P	O
A	C	O	E	G	A	G	N	O	P	L
O	D	A	I	R	T	S	V	A	R	O
Z	N	O	K	A	G	D	E	H	A	P

- Buscar 6 países de Europ
- Las palabras pueden ir en diagonal, horizontal y vertical, hacia un lado o hacia el otro.

CHISIE CHISIE CHISIE

Entra un hombre en una granja y pregunta:

- ¿Tiene patos salvajes?
- y el granjero le contesta:
- No, pero si quiere le cabreo un pollo.

- Austria
- Italia
- Grecia
- España
- Bélgica
- Polonia

solucion a la sopa de letras

